

УДК 619:595.132:636.4

РІВЕНЬ УРАЖЕННЯ СВИНЕЙ ЗБУДНИКОМ ТРИХУРОЗУ ЗАЛЕЖНО ВІД ТЕХНОЛОГІЇ УТРИМАННЯ

В. В. Мельничук, асистент кафедри паразитології та ветеринарно-санітарної експертизи
melnychyk86@ukr.net

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

Центральний регіон України за своїми географічно-кліматичними характеристиками найкраще підходить для ведення сільського господарства, зокрема і свинарства. У наш час сільське господарство проходить широку реструктуризацію, пов'язану зі зміною права власності. Це призводить до передислокації поголів'я господарств з високою концентрацією тварин у приватні фермерські господарства, які мають обмеженість у вирощуванні тварин.

Умови утримання свиней безпосередньо впливають на благополуччя господарства щодо інвазійних захворювань, зокрема трихурузу. Тому розкриття та вивчення особливостей епізоотичного процесу інвазійних хвороб свиней із врахуванням технології ведення господарства є важливою ланкою у боротьбі з гельмінтозами та дозволяє організувати планові профілактичні заходи.

У зв'язку з цим, метою нашої роботи було вивчити рівень ураження свиней трихурисами в умовах господарств центрального регіону України залежно від технології утримання тварин.

Поширення трихурузу вивчали впродовж 2013–2015 рр. на території господарств центрального регіону України (Глобинський, Гребінківський, Котелевський, Миргородський, Полтавський, Пирятинський, Гадяцький райони Полтавської області; Згурівський та Яготинський райони Київської області) з різною технологією утримання (особисті селянські та фермерські господарства з вигульною системою утримання, сільськогосподарські підприємства з безвигульною системою утримання). При епізоотичному обстеженні поголів'я основними показниками ураження свиней збудником трихурузу були екстенсивність та інтенсивність інвазії (ЕІ та ІІ). Гельмінтооскопію проб фекалій проводили за методом В. Н. Трача (1992).

Отримані дані свідчать, що показники екстенсивності та інтенсивності трихурузової інвазії залежать від технології утримання свиней (*Таблиця 1*).

Таблиця 1

Поширення трихурузу свиней у господарствах центрального регіону України залежно від технології утримання

Господарства з різною технологією утримання	Досліджено, голів	Інвазовано, голів	ЕІ, %	ІІ, ЯГФ, М±m, (min–max)
Особисті селянські та фермерські господарства з вигульною системою утримання	1231	392	31,84	62,78±10,26 (4–3880)
Сільськогосподарські підприємства з безвигульною системою утримання	786	150	19,08	34,84±8,02 (4–880)
В с ь о г о	2017	542	26,87	54,98±7,74 (4–3880)

Максимальну екстенсивність й інтенсивність трихурузової інвазії реєстрували у свиней господарств з вигульною системою утримання (ЕІ=31,84 %, ІІ=62,78±10,26 ЯГФ), що, на нашу думку, пов'язане із накопиченням великої кількості яєць гельмінтів на вигульних майданчиках, де й відбувається зараження свиней. При цьому інтенсивність трихурузової інвазії коливалася в межах від 4 до 3880 ЯГФ.

Сільськогосподарські свинарські підприємства з безвигульною системою утримання виявилися більш благополучними щодо трихурузу. Середня ЕІ та ІІ становили 19,08 % та 34,84±8,02 ЯГФ відповідно (за коливань від 4 до 880 ЯГФ). У таких господарствах свиниматки утримуються в окремих станках, а молодняк — у спеціальних секціях, де підлога має тверде покриття, фекалії прибирають кожного дня за допомогою гідрозмиву або зіскрібкових транспортерів.

Таким чином, доведено, що технологія утримання свиней впливає на ступінь ураження їх гельмінтами.

Трихуруз свиней є поширеною нематодозною інвазією (ЕІ=26,87 %) в умовах господарств центрального регіону України за низького ступеня інвазованості тварин (54,98±7,74 ЯГФ). Показники ЕІ й ІІ залежать від технології утримання свиней. Максимальні їх значення встановлено у господарствах з вигульною системою утримання тварин (ЕІ=31,84 %, ІІ=62,78±10,26 ЯГФ).